Р Е Ш Е Н И Е
№ 45188

гр. София, 17.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 31 състав,** в публично заседание на 02.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9889** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. П. Н. срещу мълчалив отказ, последван от изричен в писмо изх. № 2132/2026-ГП от 30.07.2026 г. на директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, с което подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация с вх. № ГП-2132/2026 г. от 27.06.2026 г. (регистрирано на 29.06.2026 г.) е оставено без разглеждане на основание чл. 29, ал. 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Жалбоподателят поддържа, че след получаване на писмо за уточняване от 02.07.2026 г., с писмо от 07.07.2026 г. е заявил пред задължения субект, че предметът на исканата информация е напълно ясен, точен и конкретизиран както по персонален обхват, така и по времеви период и вид на документите. Сочи, че органът е бил длъжен да се произнесе с мотивирано решение по съществото на искането. Твърди, че поведението на администрацията представлява процесуално шикариране и необоснован отказ от изпълнение на законови задължения. Жалбоподателят прави искане съдът не само да отмени оспорения акт/отказ, но и директно да осъди административния орган да предостави изцяло исканата обществена информация, без да връща преписката за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените по делото съдебни разноски. В съд.з. жалбоподателят, лично и с адв.К., подържа исканията в жалбата си.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, чрез процесуалния си представител юриск.Г., в съд.з. и в

представено по делото писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че формулираното заявление е било твърде общо, обхващало е разнородни по правен характер актове (административни, организационни и процесуални актове по конкретни наказателни дела), поради което е било невъзможно да се установи дали търсената информация попада в приложното поле на ЗДОИ. Излага съображения, че след като заявителят изрично е отказал да конкретизира искането си в предоставения срок, органът правилно е приложил разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от ЗДОИ и е оставил заявлението без разглеждане. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Административен съд – София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 27.06.2026 г. (събота) по електронен път чрез електронна поща Н. П. Н. е изпратил до Администрацията на главния прокурор заявление за достъп до обществена информация. Заявлението е регистрирано в деловодната система на Администрацията на главния прокурор на 29.06.2026 г. (понеделник) с входящ рег. № ГП-2132/2026 г.

Със заявлението е поискана следната информация:

Колко и какви актове е подписал Б. Б. С. като фактически изпълняващ функциите (и.ф.) на главен прокурор в периода след 21 юли 2025 г., включително инструкции и указания, организационни заповеди, заповеди за командироване, дисциплинарни заповеди, предложения до Върховния касационен съд (ВКС) и Върховния административен съд (ВАС), искания, становища и мнения до Конституционния съд (КС), както и прокурорски актове по конкретни дела (включително за изземване и преразпределяне на дела);

Индивидуализация на всеки отделен акт с номер, дата и подробно описан предмет, в това число посочване на номерата на конкретните прокурорски преписки и/или дела в съдебна фаза;

Информация със същия обем и характеристики по отношение на актовете, подписани от заместничките на главния прокурор – В. С. и М. Л., в качеството им на оправомощени лица за периода след 21.07.2025 г.

З. е посочил като предпочитана форма за предоставяне на достъпа изпращане на информацията по електронен път на посочения от него адрес на електронна поща: [електронна поща].

С писмо с изх. № 2132/2026-ГП/02.07.2026 г., издадено от директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, и изпратено по електронна поща на заявителя на 02.07.2026 г., на основание чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ Н. е уведомен, че следва да уточни предмета на търсената информация, тъй като заявлението е формулирано много общо и обхваща документи с различна насоченост по вид и съдържание, поради което не може да се направи категоричен извод дали информацията попада в приложното поле на ЗДОИ. В писмото е дадено изрично указание, че в случай че предметът не бъде уточнен в срок до 30 (тридесет) дни – до 03.08.2026 г., заявлението ще бъде оставено без разглеждане.

В отговор на полученото указание, на 07.07.2026 г. по електронна поща Н. П. Н. е изпратил писмо (заведено с рег. № ГП-2132/2026 г. от 07.07.2026 г.), в което е заявил пред административния орган, че предметът на заявлението му е пределно ясно и точно очертан по обхват, време и същина, поради което по-нататъшна конкретизация не е възможна и не е необходима. В писмото си заявителят е изложил становище, че искането за уточнение цели забавяне на процедурата, и е уведомил органа, че при съдебно обжалване ще претендира съдът

директно да осъди администрацията да предостави исканите данни.

На 29.07.2026 г. Н. е депозирал в Административен съд – София-град жалба срещу мълчалив отказ за произнасяне по заявлението му, като е приел, че след отговора му от 07.07.2026 г. законоустановеният 14-дневен срок за произнасяне е изтекъл на 21.07.2026 г.

На 30.07.2026 г. директорът на дирекция „Административно-правна“ Р. И.-К. е издала писмо с изх. № 2132/2026-ГП, с което на основание чл. 29, ал. 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ е уведомила Н., че тъй като в законоустановения срок не е уточнил предмета на исканата информация, заявлението му се оставя без разглеждане. Писмото е изпратено по електронна поща на заявителя на същата дата – 30.07.2026 г.

По делото е представена Заповед № РД-04-92 от 23.04.2026 г., издадена заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура, временно изпълняващ функциите на главен прокурор на Република Б., с т. II от която на основание чл. 138, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е определена Р. Г. И.-К. – директор на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, да се произнася с решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, създавана и съхранявана от Прокуратурата на Република Б. в качеството ѝ на задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ.

Въз основа на установените факти съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от дееспособно физическо лице – заявител в административното производство, което има пряк и непосредствен правен интерес от отмяната на акт - мълчалив отказа по подадено заявление за достъп до обществена информация, и последващ изричен, с който се прекратява производството по подаденото заявление.

Първоначално жалбата е подадена на 29.07.2026 г. срещу формиран според заявителя мълчалив отказ след изтичане на срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, броен от подаване на отговора от 07.07.2026 г. В хода на производството, на 30.07.2026 г., като е приел, че жалбоподателят не е отстранил в определения му срок нередовностите на заявлението, задълженият субект се е произнесъл с изрично писмено волеизявление по чл. 29, ал. 2 от ЗДОИ, с което е постановил оставяне на заявлението без разглеждане.

За да прецени дали и кога се формира мълчалив отказ по заявлението, съдът съобрази разпоредбата на чл.29, ал. 1, изр. второ от ЗДОИ, според която срокът по чл. 28, ал. 1 – 14-дневния за произнася по заявлението започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация. Т.е. следва да бъде преценено дали след подаването на отговора на 07.07.2026г. е било налице редовно заявление. В тази връзка съдът приема следното:

Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ, когато не е ясно точно каква информация се иска или тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от ЗДОИ установява, че ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане. Този 30-дневен срок е законоустановен, преклузивен срок, предоставен изцяло в полза на гражданина за упражняване на правото му на уточнение. В случая, обаче, не са били налице предпоставките на чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ за изискване на допълнително уточняване. Заявлението на Н. П. Н. отговаря на всички императивни изисквания на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ. В него изчерпателно са посочени имената на заявителя, адресът за електронна кореспонденция, формата за предоставяне и достатъчно ясно описание на търсената информация по смисъла на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. 3. е конкретизирал искането си чрез: ясно индивидуализиран времеви период – след 21 юли 2025 г.; конкретни субекти – издатели на актовете: Б. С. като и.ф. главен прокурор, както и неговите заместнички В. С. и М. Л. в качеството им на оправомощени лица;

изрично посочени категории и видове актове: организационни и дисциплинарни заповеди, заповеди за командироване, инструкции и указания, предложения до ВКС и ВАС, искания и становища до Конституционния съд, както и актове за изземване и възлагане на дела.

Съгласно константната съдебна практика на Върховния административен съд, от заявителя по ЗДОИ не може да се изисква да притежава и посочва точните деловодни номера и дати на актовете, доколкото вътрешният документооборот на администрацията не е публично достояние. Изискването за описание на информацията по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ цели единствено органът да може да установи предмета на търсенето. В случая описанието е напълно достатъчно, за да позволи на задължения субект да идентифицира документите от съответния вид, издадени от посочените лица в посочения период.

След като със заявлението е поискана конкретна по обхват и период информация, административният орган не е имал законово основание да изисква уточняване по реда на чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ. Отговорът на заявителя от 07.07.2026 г., че предметът е напълно ясен и не се нуждае от промяна, е задължавал органа да премине към разглеждане на заявлението по същество съгласно чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. Т.е. към 22.07.2026г. е бил формиран мълчалив отказ, оспорен на 29.07.2026г.; а последвалото писмо изх. № 2132/2026-ГП от 30.07.2026 г. на директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор е незаконосъобразно.

По формирания мълчалив отказ, съдът съобрази следното:

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл.41, ал.1 и ал.2 от Конституцията на РБългария, като това право обхваща и корелативното задължение на държавните органи да осигурят достъп до обществено значима информация с изключение на нормативно уредените ограничения на това право. В действащото законодателство са предвидени различни правни средства за достъп до информация в зависимост от произхода, съдържанието и значението на информацията за правните субекти. Един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗДОИ всеки гражданин на Република Б., чужденец, лице без гражданство и юридическо лице има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В разпоредбата на чл.3 от ЗДОИ са определени кои са задължените субекти за предоставяне на достъп до обществена информация - държавни органи, органи на местното самоуправление, публичноправни субекти и т.н., които създават или съхраняват обществена информация.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият в случая ЗДОИ, е създадена императивна законова уредба, която задължава и изисква субектите на закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ, като в чл.28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено и със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението, съответно – от уточняването на предмета на исканата обществена информация. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на

достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Разпоредбата на чл.31 ЗДОИ регламентира случаите, когато се иска достъп до обществена информация, която засяга интересите на трети лица. Разпоредбите на чл.37 - чл.39 от ЗДОИ от своя страна императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и реда за неговото съобщаване на заявителя. Следователно по редовността, допустимостта и основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация органът е длъжен винаги, без изключения, да се произнесе писмено, като единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл.3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

В настоящия случай в срока по чл.28, ал.1 от ЗДОИ задълженият субект, какъвто е директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, не е постановил решение по подаденото от Н. П. Н. заявление, което решение да е в съответствие с изискванията на закона относно информацията, искана от заявителя. Нормите на чл.34 и чл.37 от ЗДОИ регламентират съдържанието на решението по чл.28, ал.2 от ЗДОИ на задължения субект. Разпоредбата на чл.34 от ЗДОИ императивно сочи съдържанието на положителното решение, с което се предоставя достъп, а нормата на чл.37 от същия нормативен акт изчерпателно определя хипотезите, в които е налице основание за отказ. И в двата случая законосъобразното постановяване на акт по ЗДОИ изисква изрично произнасяне - или със задължителното по чл.34 от ЗДОИ съдържание или обосноваване на основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ.

Като не се е произнесъл в законоустановения срок по съществото на подаденото до него заявление, директорът на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

С оглед горното, оспореният мълчалив отказ следва да се отмени, като преписката се изпрати на ответника, който, като задължен по смисъла на ЗДОИ субект, след като извърши преценка дали са налице всички предпоставки за предоставяне на достъп до исканата информация и съответно за съществуването на претендираното от заявителя право да получи исканата информация, да се произнесе с изрично решение, удовлетворяващо изискванията за съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, представляващи внесена държавна такса в размер на 5,11 евро, платими от бюджета на Прокуратурата на Република Б. (юридическото лице, към чиято структура принадлежи издателят на акта).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 и чл. 41 от ЗДОИ, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. П. Н. мълчалив отказ по подадено на 27.06.2026 г. заявление за достъп до обществена информация с вх. № ГП-2132/2026 г. от 29.06.2026 г., и последвалото писмо изх. № 2132/2026-ГП от 30.07.2026 г. на директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор, с което заявлението е оставено без разглеждане на основание чл. 29, ал. 2 във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на дирекция „Административно-правна“ при Администрацията на главния прокурор за ново разглеждане на заявление вх. № ГП-2132/2026 г. от 29.06.2026 г. и постановяване на изрично мотивирано решение по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ в 14-дневен срок от получаване на преписката, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република Б. да заплати на Н. П. Н. сумата в размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет цента), представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

С

ЪДИЯ: